

In tabăra gimnaștilor de la Brașov...

Călătoria noastră pe itinerariul taberelor de vară prevede, pentru astăzi, „oprire” în orașul de la poalele Timpei. Ca și în celelalte popasuri, pe blocnotesul reporterului — câteva întrebări de sezon. Răspunsurile și impresiile urmează să schițeze dimensiunile și calitatea muncii, să descopere pasiunea, eficiența și — mai ales — perspectivele.

Așadar, oaspeți în tabăra gimnaștilor, organizată la Brașov de federația de specialitate. Să mai spunem, oare, câtă nevoie are gimnastica masculină de asemenea acțiuni tonifiante?

CUM S-A FĂCUT SELECTIA? Se pregătesc, la Brașov, 48 de gimnaști plus o grupă de 10 sportivi de la „Viitorul”. Sînt cele mai talentate elemente remarcate în ultima vreme, tineri gimnaști de la Dinamo, Viitorul, CSS și SSE București, Banatul Timișoara, Dinamo și SSE Brașov, CSM Cluj, C.S.M.S. Iași etc. După cum se vede, aria selecției se desfășoară în acest an pe planuri mai largi ca altădată și acest lucru spune, desigur, ceva despre dezvoltarea gimnasticii masculine în diferite centre ale țării. O altă constatare: în toate grupele domină tineretul! Dacă la copii și juniori media de vîrstă se recomandă singură, ni se pare utilă precizarea că la seniori — în majoritate sportivi de categoria a II-a — au existat aceleași criterii de selecție pentru tabără, cei mai mulți dintre gimnaști avînd 16—17 ani.

CINE SE OCUPĂ DE PREGĂTIRE? Cu aceeași exigență au fost selecționați și tehnicienii care prin competență și experiență lor sînt poartă asigură îndeplinirea principalelor obiective ale taberei:

— Continuitate în pregătirea LA

UN NIVEL SUPERIOR, a celor mai buni juniori și copii; — verificarea posibilităților fizice și tehnice ale juniorilor de perspectivă, desprinderea lipsurilor existente în pregătire și, de aici, stabilirea sarcinilor și a măsurilor corespunzătoare;

— corectarea mișcărilor de bază și învățarea unor elemente noi în vederea trecerii la categorii superioare de clasificare;

— unificarea din punct de vedere tehnic-metodic a execuției mișcărilor.

O „echipă” de 11 specialiști muncește, la Brașov, pentru îndeplinirea acestor obiective — și a altora — pentru ca gimnastica noastră masculină să prindă noi puteri în ascensiunea spre piscurile performanței. Este, cred, foarte bună inițiativa ca în tabără să fie trimiși antrenori care au pregătit cei mai mulți dintre gimnaștii selecționați. Am notat pe cițiva: M. Bădulescu (Viitorul) — directorul taberei, L. Lacatoș (Dinamo), St. Hargălaș (CSS), F. Barabăș (Liceul cu program special de educație fizică din Tg. Mureș), St. Harco (Sleaua), Al. Lup (Dinamo Brașov), H. Eisenbûrger (SSE Brașov).

Și o altă experiență care ar putea să fie generalizată: în tabăra de la Brașov lucrează și doi gimnaști din lotul republican — Simion Marcel și Gh. Condovici — care împărtășesc (și mi-au mărturisit că o fac cu foarte multă bucurie) cunoștințele lor tinerilor... colegi.

SALA, STADION, BAZIN! Un „triunghi” care contribuie în măsură hotărîtoare la realizarea sarcinilor de pregătire din tabăra brașoveană. Gimnaștii au la dispoziție — în folosință exclusivă pentru această perioadă — o foarte frumoasă sală de sport, înzestrată corespunzător,

cu aparate duble. Drumul spre sală începe însă la stadion, excelent amenajat. Aici sînt programate diferite jocuri sportive și tot aici se face, în fiecare dimineață, înviorarea. Uneori, pe stadion continuă și antrenamentul specific. Prin grija antrenorului brașovean Al. Lup au fost instalate aparate în aer liber (bare fixe) și nu s-ar putea spune că acestea stau nefolosite. Dimpotrivă. Cît despre bazinul clubului sportiv Dinamo Brașov — o adevărată bijuterie — ce să mai spunem? Am văzut deseri „culoarele” pline. Înotul = des-tindere. Și acest factor are mare importanță în pregătire.

CITEVA CONSTATAȚII DE LA ANTRENAMENTE. În așteptarea „în-viorării” am consultat fișele întocmite la începutul taberei. Ele cuprind — pentru TOTI SPORTIVII — date despre probele de control pentru calitățile fizice și bagajul motric și urmează să fie completate și comparate cu indicii existenți la încheierea taberei. Pentru verificarea eficienței, pentru sprijinirea muncii antrenorului și a gimnaștilor.

Și pentru că s-a făcut ora 7... La înviorare nu lipsește nimeni. Se lucrează — și este foarte bine așa — pe grupe de vîrstă. Pentru majoritatea gimnaștilor, înviorarea de dimineață este un mic antrenament (unul din copii îmi spunea mîndru: „am ajuns la 4 ture de stadion...”) cu eficiență deosebită în dezvoltarea forței, mobilității, a rezistenței generale.

Impresii de la antrenamentul celor mari. Gimnaștii de categoria a II-a lucrează, în plus, pentru însușirea unor elemente pentru categoria I (saltul la bară, răsturnările în stînd pe mîini la inele, deplasările și cercurile la cal cu mîner). Cei mici

— copii și juniori II — încearcă însușirea (sub supraveghere și cu ajutor) „gigantelor”.

Constatăm, urmînd antrenamentul dîlerilelor grupe, o dorință unanimă a gimnaștilor de a urca, în aceste zile, noi trepte ale măiestriei. Concluzia ni se pare foarte importantă pentru viitorul acestui sport.

★

DE VORBĂ CU DOI ANTRENORI EMERIȚI. Nume cunoscute în gimnastica mondială, specialiștii sovietici Viktor Andreev și Zenaïda Tușkina au fost, pentru câteva zile, invitați ai taberei de la Brașov. A avut loc un prețios schimb de experiență, s-a lucrat direct în special „artistică”, au fost organizate câteva expuneri metodice. La plecare, am cerut celor doi antrenori emeriți părerea despre tabăra de la Brașov: „O acțiune minunată. Aveți mulți copii și juniori cu reale posibilități de afirmare. Mi-a plăcut și pot spune chiar m-a impresionat pasiunea antrenorilor și gimnaștilor. Am văzut cu bucurie că cei mici îi urmăresc pe frumăși, că învață de la ei, că și-au propus să-l ajungă și să-l depășească pe cei mai buni specialiști ai diferitelor aparate. Cred — ca o sugestie — că, în special tinerii gimnaști, trebuie însușită ideea că pregătirea în acest sport nu se încheie o dată cu ultimul minut de antrenament ci că ea trebuie continuată prin lucru zilnic, acasă.

★

EVIDENȚIERI. Antrenorul federal N. Vieru ne ajută să întocmim și un clasament al celor mai harnici dintre gimnaști. Nu e ușor — mai sînt destule zile pînă la sfîrșitul taberei — dar... C. Petrescu, N. Achim, I. Islai, F. Popovici, L. Mazilu. Lista rămîne deschisă și am dori ca la mijlocul lui august ea să cuprindă numele tuturor celor care în aceste zile se pregătesc. În frumosul Brașov, să realizeze progrese pe care le dorim — și le așteptăm — exprimate în progresul general al gimnasticii masculine din țara noastră. Pentru că trebuie să ne gîndim la marile competiții ale anilor viitori!

DAN GIRLEȘTEANU

Recenzii

Gimnastică zilnică pentru femei *)

Practicarea zilnică a exercițiului fizic, în mod organizat, metodic, reprezintă mai mult decît o simplă gimnastică de înviorare. Aceste exerciții au rolul de a activa organismul, de a-l stimula și adapta la un ritm viu de activitate. Pentru femei, la argumentele de mai sus intervin și altele — și de ordinul sănătății. Dar și al armoniei, al supleței și grației. „Ce să fac pentru ca să nu mai iau... proporții?” „Ce remediu există pentru a nu mai obosi atît de repede, la cel mai mic efort?” „Există soluții pentru a rămîne veșnic tină?” Medicii sînt asaltați neîncetat cu asemenea întrebări...

Gineta Stoenescu își propune să scoată din încurcătura pe toate reprezentantele sexului frumos. Lucrarea ei, care are la bază o experiență îndelungată și rodnică răspunde tuturor vîrstelor. În cuprinsul lucrării sînt scoase în evidență efectele negative ale sedentarismului. În capitole speciale sînt prezentate exerciții pentru prevenirea și tratarea obezității, altele pentru corectarea unor deficiențe ale coloanei vertebrale (cele mai frecvente — cifozele și lordozele). În totul — o lucrare scrisă la modul cel mai accesibil și însoțită de numeroase desene care o completează fericit.

*) Editura UCFS: 196 pag. 5 lei

Probleme noi în antrenamentul sportivilor *)

Cum trebuie să îmbunătățim procesul de antrenament astfel ca să ajungem la performanțe superioare? Cît și cum trebuie să se lucreze cu sportivii?

Investigații pentru a descoperi cele mai bune metode de antrenament se fac în întreaga lume. Și în țara noastră, numeroase colocvii și consfătuiri metodice au căutat să scoată în relief căile de acces către marile performanțe, pornind de la dezvoltarea calităților motrice ale sportivilor.

Lucrarea prof. Antoaneta Totes-cu ne prezintă o culegere pe a-cesta mult discutată temă. Este un efort demn de toată lauda. Se umple un mare gol în literatura de specialitate, se pune la îndemina antrenorilor, instructorilor sportivi și chiar a sportivilor înșiși, un material bogat, izvorit din experiență, din munca practică.

— t. st. —

*) Editura UCFS: 163 pag. 4,25 lei

TURISM ȘI ALPINISM

IN EXCURSIE LA AMARA

Recent, Consiliul raional UCFS Urziceni, în colaborare cu Comitetul raional U.T.C. a organizat o reușită excursie la cunoscuta stațiune Amara. Cei 140 de tineri participanți la excursie au vizitat stațiunea și împrejurimile, întrecîndu-se cu acest prilej și la diferite jocuri sportive.

GH. GHEORGHIU-coresp.

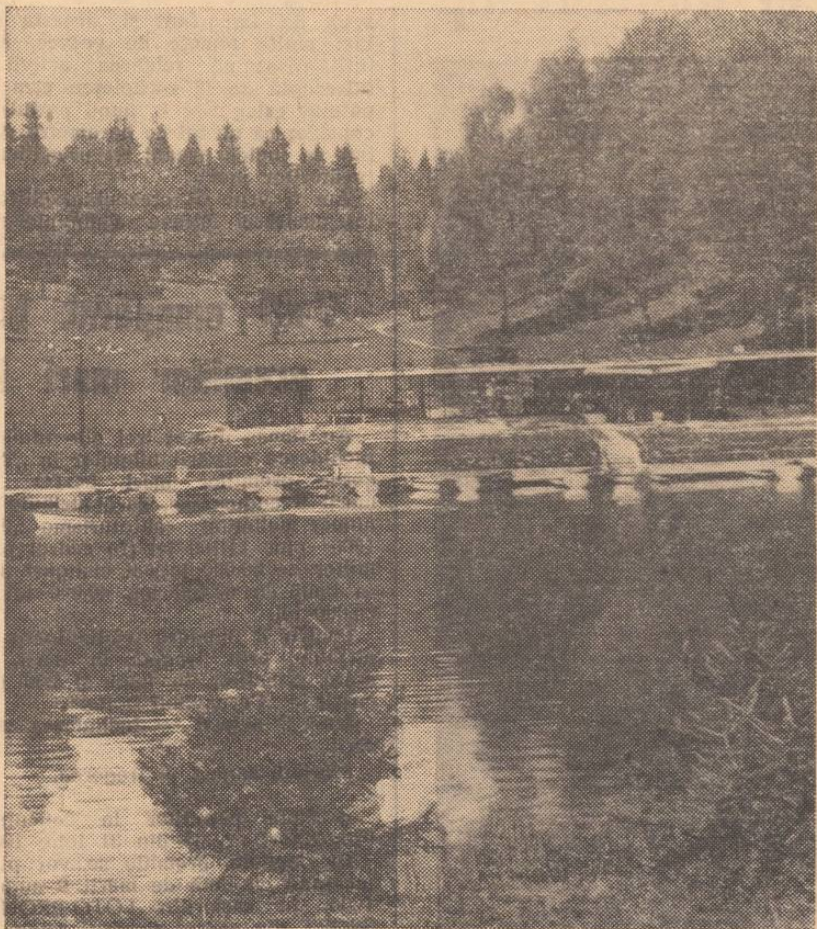
ALPINIȘTI ROMÂNI LA ÎNȚILNIREA INTERNAȚIONALĂ DIN BULGARIA

Începînd de azi, Uniunea Bulgară de Turism organizează o întîlnire in-

ternațională de alpinism la care au fost invitați cătărători pe stînci din 34 de țări. Escaladele au loc în perioada 6—18 august pe traseele alpine din masivul Rila. Cu această ocazie se va desfășura la stațiunea de munte Maliovița și consfătuirea metodică a Uniunii Internaționale de Alpinism.

La întîlnirea internațională din țara vecină participă și trei alpiști români: N. Jitaru, P. Fozocoș și N. Hîmeș.

Este interesant de remarcat că escaladările au loc pe trasee de diferite grade de dificultate, începînd de la gradul II A și pînă la gradul VI A.

Frumusețea stațiunii Poiana Brașov este întregită cu splendidul lac aflat pe lîngă cabana Capra Neagră. Pe cei aproape 2.000 de metri pătrați cît măsoară suprafața lacului, turiștii se pot recrea plimbîndu-se cu bărcile.

Foto: A. Neagu

Probleme minore...

Cobor din tren la Miercurea Ciuc și încep să urc agale strada care duce spre centrul orașului. În jurul meu, vreo 200 de puști.

— El e! aud un glas subțire.

— Crezi? întreabă cițiva în șoaptă.

— Precis! Fiți atenți: căldură mare în București, nu?

— Caniculă! spun.

— Pe căldura asta eu n-aș putea să scriu foiletoane!

— Trebuie!

— Îmi inchipui că vă duceți la „UCFS”?

— Exact!

— Probleme majore, desigur?

— Majore! confirm.

— De astea, mai minore, nu vă ocupați?

— Nu.

— El e! aud din nou mai multe voci.

— Cum facem să-i atragem atenția? Întreabă cineva.

— Lăsați pe mine! spune în șoaptă un puști.

După 20 de metri: — Vreți un gîndac mare?

— Ce să fac cu el? întreb.

— Îl puneți la insectar.

— Nu am.

— Păcat... De bi-

loiul ăsta verde ce spuneți?

— Frumos!

— Îl vreți?

— Nu.

— Poate vă interesează niște căpăce colorate de bere?

— Nu m-au interesat niciodată.

— Dar dv. cu ce vă jucați cînd erati mic?

— Cu mingea, cu cerul, cu patinele...

— Aveați patine? mă întreabă tot în cor.

— Aveam — spun.

— Noi nu avem!

— De ce?

— Lipsesc din magazin. De un an, de doi, de... Ei, dar astea sînt probleme minore care pe dv nu vă interesează.

F O I L E T O N

— Totuși...

— În fond, nu sîntem nici 400 de hocheiști care n-avem patine. Și la noi vine

iarna mai devreme!

— Știu.

— Pentru asta ne îngrijim să ne procurăm de pe acum, patine! Iarna, nu găsim nici o dată!

— Cred.

— De ce n-or aduce ghețe și patine mici în orașul nostru? Probabil ca să nu cerem pe urmă croșe și echipament.

Că nici astă nu se găsește la magazinul „Sport”.

— Și cum rezolvați problema? întreb.

— Mai rup cei „mari” cîte-o croșă și o aruncă, mai se dă la reformă un tricou vechi, îl desfacem, băgăm în el cirpe, rată...

Cu patinele însă e mai greu.

— Nu se găsește?

— Nu. Nu sînt nici în depozit la Tg. Mureș, că ne-am interesat noi. Și avem centre de inițiere, campionate pe cartiere, pe școli, pe străzi...

— Vă cred.

— Ce ne încuțați să facem?

— Știu eu...

— Pe dv nu vă interesează subiectul, nu?

— Acum, vara, despre hochei...

— Chiar! Uitați, am ajuns la UCFS. Noi vă mulțumim...

— Ia stați! Capacele alea colorate de bere le mai aveți?

— Sigur — răspund bucuroși, puștii.

— Dați-le încoace! Așa... Dați-mi și gîndacul ăla mare!

— Poftim... Vorbiți și despre noi?

— Vorbec. Și dacă nu cred, că așa vă jucați, pun materialul ăsta „documentar” pe masă!

VASILE TOFAN